

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΡΑΜΑΤΑ

ΠΙΟΥΛΙΑ

(Η ΑΔΙΚΗΜΕΝΗ ΟΡΦΑΝΗ)

1500

Με τη πιστωτήμα της Νικολόπουλος συνάντησε και έπεισε πάνω στη πτώμα. Κανές δεν τόλμησε να πάγι να τὸν δούλιση.

Κάποιος ό γεροντότερος φύναξε:

"Η νεκροκεφαλή τῆς μή-

γίσσας.

—Στό διάλογο—σκέψης δ

Νικολόπουλος—έτσι είναι.

Νεκροκεφαλή τῆς μάρισσας.

Καὶ μὲ προσάθεια στηληθῆ-

κε στὸ πόδι του. Κύτταρος

τοῦς γύρω χωματίμενός καθο-

νος.

"Ο ἄρρωνος θυμάζει γιὰ

λίγο μὲ φάρμακο.

"Ο πόπος φύνεται πόνος ἔρχεται νὰ τὸν

στρατίσῃ τὰ μάτια.

"Ἄξρων

έμπος πειτέσται καὶ δρόπεται

ἐριθίος κάτιν ἀπὸ τὸ κρεβέττο,

ἀπλόνεται τὰ χέρια μπροστά,

πιστοπλατα τὰ καρφίας:

"—Τὸ κεφάλι! ἔρχεται τὸ

κεφάλι. Δὲν τὸ θέλετε; Κυρ-

τάχης πόνος καὶ τὸ κυττάτιο.

"Γέλεται

φέρτε μου τὴν μαργκόρου νὰ

τὸ σπάσιο. Σύγκιναρις ἀπὸ

τὶς τρύπες τῆς σκορπίστηκαν

λαμπερά κοινήματα.

"Ολοὶ

ἔτρεξαν τύραντὸν αρπάξουν.

"Η φωνὴ τοῦ Δημάρχου τοὺς στα-

μάτιας:

—Μήν τολμήση κανένας

καὶ σκύψῃ γιατὶ Ήτον δέσω

καὶ θετονάσω τὰ πλευρά.

Σάν εἰσεις πόνοις διατάξου-

σαν, μαλάκισσα. Γύρισε καὶ

χρυσογελαστὰ εἶπε:

—Κυττάτης ποῦ σιγούρευε

τὰ στολίδια ποι ἀγόραζε ἀπὸ

τοὺς ζεπεμένους.

"Βούκυψε, σήκωσε ἀπὸ χάρι-

κάπι τὸ στόλιον τοῦ μεταρά-

ποντικού:

—Ἐπειδὴς οὐδὲν τὸν

χρυσάριον πάρτε το ἐστόν.

"Ἔγων δὲ ιέλω τίτοτ' ἀπὸ δύσ-

το. Νὰ τὸ σπάσω μονάχη

θέλω.

—Οἱ λάμπες καὶ ἄλλοι μαζύ,

προσταθεῖν νὰ τὸν ρίξουν στὸ

κρεβέττο.

—Τίποτας οὐδὲν τὸν

χρυσάριον πάρτε τοῦ μεταρά-

ποντικού.

—Τοῦτος οὐδὲν τὸν

χρυσάριον πάρτε τοῦ μεταρά-

ποντικού.